

Lugosi Lou

VÉGRENDELET

2018-07-20 | NOVELLA

Cupika néni meghalt. Nincs jobb hírem. Gyurka beszél. Földszint kettő. Emlékszik rám? Emlékszik Cupika néniire?

84 éves volt. Hagyománytisztelő. Az anyja is 84 éves korában hunyt el, és a nagynénikéje is. Tradíció volt ez az egész családban. Cupika néni soha nem kívánt kilógni semmilyen sorból, átlépni valakin, leelőzni valakit. Lemaradni sem akart. A sorban maradt, illetve megbotlott a küszöbön, amikor a telefonhoz sietett. A pesti szobákban a telefonkészülék felé vezető hosszú, göröngyös úton esnek el legtöbbször az öregek. Sokszor a szőnyeg kunkorodik fel, a rojtja bogozódik össze, olyan csapdát állítva, mint a borzoké az erdőben. Néha egy szék is beáll az útba, amelyet a takarító véletlenül félretolt. Az öregek meg sietnek. Azt hiszik, a fiuk telefonál. Mind azt hiszi.

totyogva igyekvő

Cupika néni is azt hitte, el kell érnie a kagylót, amíg szól a csengő. Most is beállt hát egy hosszú sorba, a nyugdíjasok totyogva igyekvő sorába. Nem gondolhatta, hogy a fia telefonál Kanadából, mégis beállt a csapatba. Ha elnémul a csilingelés, azt jelenti, hogy a fiú letette a hallgatót és elment. Elment az irodába, a vendéglőbe, a szerelméhez, a gyerekekért az iskolába, és ki tudja, mikor csenget újra. Mi történik, ha nem csenget többé?

A csend akkor ráül a bútorokra, beköltözik a pormacskák szívébe, bevonja az ablaküveget. Nem látni többé az utcát.

Sötét lesz.

Az öregek félnek a csendtől. Abban van mindaz, amit nem ismerünk, minden, ami vár ránk, amik voltunk, amik leszünk.

tapsot is kaptak

A bérház udvarán van egy kis tó, vagy inkább egy nagy pocsolya. Ott kacsák élnek, szárnyukkal csapkodva, gágogva, örömteli vigasságban. Négy óra tájt a ház nyugdíjasai kimennek a gangra és elgyönyörködnek bennük. Cupika néni is mindig ott állt, az első emelet rácsának dőlve, és dobálta nekik a kenyeret, amelyet délben hozott az ebédeltető ember. A feltűnést elkerülendő barna vagy szürke, leginkább színtelen tollazatú récék voltak, mindenesetre jól elszórakoztatták közönségüket. Még tapsot is kaptak. Az egyik állat bukfencet vetett.

A hatóságok persze ellenük fordultak a rettentő bűz miatt, amit az udvar közepén lötyögő állóvíz árasztott. Mert lefolyó nem volt.

Egy állatvédő ásta a gödröt. Kedves lány, ő vitte a kacsákat a Kmetty utcai bérház udvarába. A postás zsebkendőt tartott az orra elé, ha levelet hozott, többen el akartak költözni a kerületből. A kacsák már komoly veszélyben voltak, amikor Cupika néni meghalt. A telefon felé vezető úton esett el. A harmadik emeletiek azt beszélték, hogy a fia nem is telefonálhatott, mert Kanadába vándorolt. Onnan meg nem szokás. Nagyon messze van. Drága.

A cirádás sublót tetején végrendeletet találtak: *Mindenemet a kacsákra hagyom.*

kép | fortepan.hu